

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 5916202125
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5916202125.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: IMAO electric, s. r. o., so sídlom Mládežnícka 108, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 44 007 841, právne zastúpeného JUDr. Mariánom Karáskom, advokátom, so sídlom M. R. Štefánika 136, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: Obec Liptovská Teplá, so sídlom Liptovská Teplá 142, 034 83 Liptovská Teplá, IČO: 00 315 435, právne zastúpenému JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, so sídlom, Ul. 1. mája 113/19, 031 01 Liptovský Mikuláš, o zaplatenie 224 101,34 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/71/2017-323 zo dňa 27. septembra 2017, jednomyseľne, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie z a s t a v u j e .
- II. Žalobca m á n á r o k proti žalovanému na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok rozsudkom č. k. 8Cb/32/2016-196 zo dňa 16. novembra 2016, v spojení s opravným uznesením č. k. 8Cb/32/2016-240 zo dňa 7. apríla 2017, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 224 101,34 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,005 % denne zo sumy 224 101,34 eur od 3. mája 2016 až do zaplatenia, sumu vo výške 40,- eur ako paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách prvoinštančného konania okresný súd rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške.

2. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že Zmluva o dielo č. 2015/IMAO/LT zo dňa 26. novembra 2015 bola medzi žalobcom a žalovaným platne uzatvorená a teda bola aj účinná. Z listinných dôkazov, ako aj z výpovedí svedkov jednoznačne vyplynulo, že dielo bolo žalovanému žalobcom riadne protokolárne odovzdané a neboli zistené žiadne vady diela. Ďalej uviedol, že cena diela bola stranami dohodnutá, a vyplývala aj zo zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaný uhradil žalobcovi faktúru č. 1115005493 zo dňa 3. decembra 2015, splatnú dňa 1. februára 2016 na sumu 11 794,81 eur, ktorou žalobca vyfaktoval žalovanému 5 % z ceny diela, ako

aj faktúru č. 1115005494 zo dňa 3. decembra 2015, splatnú dňa 1. februára 2016 na sumu 2 388,- eur, vystavenú na základe osobitnej objednávky č. 1/12/2015. Z listinných dôkazov predložených stranami mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný neuhradil žalobcovi faktúru č. 1115005492 zo dňa 3. decembra 2015, splatnú dňa 2. februára 2016 na sumu 224 101,34 eur, ktorou žalobca fakturoval žalovanému 95 % z ceny odovzdaného a riadne zrealizovaného diela, ktoré bolo žalovaným riadne prevzaté od žalobcu.

3. Zároveň súd prvej inštancie žalobcovi priznal i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to úrok z omeškania vo výške 0,005 % denne zo sumy 224 101,34 eur od 3. mája 2016 až do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania bola dohodnutá medzi zmluvnými stranami v článku X. bod 3, podľa ktorého v prípade omeškania žalovaného so splnením svojho peňažného záväzku akéhokoľvek druhu o viac ako 90 dní, vyplývajúceho z predmetnej zmluvy, má žalobca právo na úrok z omeškania vo výške 0,005 % z dlhovanej čiastky za každý deň omeškania. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 2. februára 2016, po uplynutí 90 dní vzniklo žalobcu od žalovaného požadovať predmetný úrok od začiatku plynutia, t. j. 3. mája 2016 až do zaplatenia.

4. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 13Cob/71/2017-323 zo dňa 27. septembra 2017 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 8Cb/32/2016-196 zo dňa 16. novembra 2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 8Cb/32/2016-240 zo dňa 7. apríla 2017 potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. V odôvodnení rozhodnutia popísal presne skutočnosti, na základe ktorých sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožnil a označil ho za vecne správne. Rovnako tak sa dôsledne vysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného, ohľadom ktorých dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

6. Proti tomuto rozsudku, podaním doručeným súdu dňa 12. decembra 2017, podal dovolanie žalovaný a navrhol rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/71/2017-323 zo dňa 27. septembra 2017 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania žalovaný videl v tom, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p.).

7. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného vyjadril podaním, doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 6. februára 2018, v ktorom navrhol, aby dovolací súd žalovaným podané dovolanie v súlade s § 448 C. s. p. ako nedôvodné zamietol.

8. Podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 9. februára 2018, vzal dovolateľ dovolanie v celom rozsahu späť.

9. Podľa § 446 C. s. p. ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

10. S poukazom na dispozitívny úkon žalovaného, ktorým bolo podané dovolanie v celom rozsahu vzaté späť, postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) v súlade s citovaným ustanovením § 446 C. s. p. a dovolacie konanie zastavil.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. a z dôvodu, že žalovaný späťvzatím dovolania procesne zavinil zastavenie konania, priznal náhradu trov protistrane. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.